

— EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringende

— Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 2, i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 11. december 2017 — Správa železniční dopravní cesty mod Kommissionen og Forvaltningsorganet for Innovation og Netværk (INEA)

(Sag T-815/17)

(2018/C 063/20)

Processprog: tjekkisk

Parter

Sagsøger: Správa železniční dopravní cesty, státní organizace (Prag, Den Tjekkiske Republik) (ved advokat F. Korbel)

Sagsøgte: Europa-Kommissionen og Forvaltningsorganet for Innovation og Netværk (INEA)

Sagsøgerens påstande

— Europa-Kommissionens afgørelse af 11. oktober 2017, C(2014) 8572, INEA/ASI/MZ apr Ares(2017), annulleres.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat tre anbringender.

1. Med det første anbringende gøres det gældende, at der er foretaget en ukorrekt vurdering af forbindelsen mellem de offentlige kontrakter »Ingeniørmæssig og miljømæssig analyse af den nye jernbaneforbindelse Lovosice-Dresden på Den Tjekkiske Republiks område«, »Vurdering af projektet for den nye jernbaneforbindelse Prag-Dresden på Den Tjekkiske Republiks område« og »Ny jernbane Litoměřice-Ústí nad Labem-den tyske grænse«.

Disse offentlige kontrakter er ifølge den anfægtede afgørelse tæt indbyrdes forbundne og burde være blevet tildelt sammen som værende over tærskelværdien. Denne konklusion er baseret på en ukorrekt retlig vurdering af sagen. Genstandene for disse offentlige kontrakter kan skelnes fra hinanden, og deres gennemførelse krævede forskellige faglige kvalifikationer.

2. Med det andet anbringende gøres det gældende, at den anfægtede afgørelse ikke rummer en tilstrækkeligt specifik begrundelse for forbindelsen mellem de offentlige kontrakter, og at den navnlig

— ikke giver en detaljeret begrundelse for den tekniske forbindelse mellem de offentlige kontrakter, som den ukorrekt udleder, består

— ikke angiver, hvilke specifikke nationale og EU-retlige regler, eller hvilke specifikke bestemmelser i disse regler, der er blevet overtrådt

— ikke angiver nogen kontrollerbar betragtning med hensyn til, hvad sagsøgte støttede sig på, og hvad denne tog og ikke tog hensyn til ved sin afgørelse om det konkrete beløb, som denne beskriver som ikke-støtteberettiget.

3. Det tredje anbringende er støttet på det forhold, at det på side 13 i den afgørelse om økonomisk støtte, som sagsøgeren var forpligtet til at overholde, klart er anført, at »i tilfældet med den tjekkiske modtager er der planlagt tre kontrakter: for aktivitet nr. 4 (første del — teknisk undersøgelse), for aktivitet nr. 2, 3, 5 og 6, samt for aktivitet nr. 1, 4 (anden del — økonomisk undersøgelse) og 7«.
- Sagsøgeren tog hensyn til disse bestemmelser ved afgrænsningen af genstanden for de offentlige kontrakter og havde en berettiget forventning om, at den fremgangsmåde, der var foreskrevet i afgørelsen om økonomisk støtte, ikke efterfølgende ville blive anset for fejlagtig.
 - Ikke desto mindre er det imidlertid nu angivet i den anfægtede afgørelse, at »den samlede (tekniske) genstand for den offentlige kontrakt kunne dækkes af en enkelt aftale«, hvilket tilsidesætter den berettigede forventning, som sagsøgeren i lyset af afgørelsen om økonomisk støtte kunne have og havde.

Sag anlagt den 14. december 2017 — Schokker mod EASA

(Sag T-817/17)

(2018/C 063/21)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Boudewijn Schokker (Hoofddorp, Nederlandene) (ved advokaterne S. Orlandi og T. Martin)

Sagsøgt: Det Europæiske Luftfartssikkerhedsagentur (EASA)

Sagsøgerens påstande

- EASA tilpligtes at betale sagsøgeren et beløb på 80 000 EUR i erstatning for det ikke-økonomiske tab, som han har lidt.
- AESA tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført fire anbringender, hvorved det søges godtgjort, at EASA's ansættelsesmyndighed har begået flere tjenstlige fejl, som har forvoldt sagsøgeren et væsentligt ikke-økonomisk tab.

1. Første anbringende vedrørende den omstændighed, at ansættelsesmyndigheden fremsatte et ulovligt ansættelsestilbud til sagsøgeren, som han som følge heraf ikke kunne acceptere ubetinget.
 2. Andet anbringende vedrørende den omstændighed, at ansættelsesmyndigheden afviste at korrigere dette ansættelsestilbud, selv om det var åbenbart ulovligt.
 3. Tredje anbringende vedrørende det argument, at ansættelsesmyndighedens pludselige tilbagetrækning af ansættelsestilbuddet bevirkede, at proceduren til ansættelse af sagsøgeren definitivt blev afsluttet.
 4. Fjerde anbringende vedrørende ansættelsesmyndighedens tilsidesættelse af den administrative procedures formål, idet denne systematisk afviste ethvert forslag til udenretlig løsning af tvisten.
-